

ROZSTĘKAĆ SIĘ (1) *vb pf*

rozstękać się, [rostękać się].

się, [się].

o oraz a jasne.

inf rozstękać się. ◇ [*fut 3 sg* rozstęka się. ◇ *praet 3 sg m* rozstękał się. *f* rozstękała się. *n* rozstękało się. ◇ *3 pl subst* rozstękały się. ◇ *part praet act* rozstękawszy się.]

Sł stp, Cn brak, Linde XVI w. (trzy z niżej notowanych przykładów).

Zacząć stękać, utyskiwać:

[*Przen:* Traditus sum et non egrediebar: oculi mei languerunt prae inopia. Wydanem ieft a niewychodziłem A oczy moje rozstękały sie dla niedostatkow. *WróbŻolt 87/10 (Linde).*

Szereg: »rozplakać się, rostękać się«: Rozplakála fię/ rozstękała [!] fię ziemiá [*Destructa est, desolata est terra*]/ zelżon Lewanon (y) wyrąban *BudBib Is 33/9 (Linde).*]

a. Rozchorować się: Niektórzy dwu woźnych do wiziiéy vprałzáiá sobie dla przygody. Bo móglby sie rozstękać ieden, álbo od fwégo páná bydź odesłány *SarnStat 1285; [PostępekPrCzart 70v; Rozstękał się Stachnik, kazał doktor z nim na rekreacją wyjechać GębMemor 158, 202; Potym Połłowie Xiężny Bruńswickiey byli słuchani/ bo ácz lámá poiechála/ ále sie rozstękawfzy wrociła/ y potym prędko vmárła. BielKron 1597 692 (Linde)].*

[*rozstękać się na co:* kilká fię ich ná febrę rozstękało. *BusLic 28v.*]

Synonimy: **a.** rozboleć, rozboleć się, rozchorować się, rozchorzeć się, rozniemoc się, zachorzeć.

Formacje współrdzenne cf STĘKAĆ.

Cf ROSTĘKANIE